

**Commentarivs Pavli Bernriedensis, Antiqvi Scriptoris, De
Vita Gregorii VII. Pontif. Max.**

Paulus <Bernriedensis>

Ingolstadii, 1610

IX. De miraculo cuiusdam Virginis mentiri nolentis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65381](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-65381)

molarem vel tunc, vel alia vice ab eodem maledicto detrusa.

VII. Quodam etiam tempore exprobrait ei idem aduersarius, quod gazophylacium suum fecisset in foramine muri; ubi certe non nisi unum denarium reponuerat, quem in charitate à quadam matrona accepserat.

VIII. Acceptabilius in properium fecit ei S. Felicitas, mater septem filiorum, super quodam mendacio, licet pio: quo videlicet protexerat ancillam quandam ab ira dominæ suæ. *Malè, inquit, fecisti, polluendo labra tua qualicunq; mendacio. Non enim sufficit Virginis sola abstinentia viri: nisi quantum sapere potest, abstinenſs esse velit omnis mendacijs.* Nam, ubi veritas corrumpitur, corporalis integritas non magni pendit.

IX. Opportunum hīc videtur introducere narratiunculam ipsius Herlucae, de quadam Virgine penitus mentiri nolente. Huius itaque fratri assultum quadam die facientes inimici, fugere eum cōpulerunt in ædem, quæ fortè posita erat iuxta sororem. Porrò illi opinione ducti magis, quam visione, venerunt ad eandem sororem, eamque interrogauerunt, si præcurrrens homo illuc intrasset. At illa nec pro fraterno periculo mentiri volens, intrauit, inquit: ipsi vero exultates in spe pessima, intrauerunt ad perdendum eum. Sed C H R I S T O, qui Veritas est, propitiante, & sui dilectionem in germanitutela honorante, cum omnia præter ipsum cernerent, ipsum non solūm lādere, sed etiam aspicere, diuinitus prohibiti sunt.

X. Nec hoc prætereundum, quod ipsa Herluca narravit, se in spiritu vidisse dictam Adelhaidam Palatini Comitis vxorem in amœna quidem regione degen-

Y tem,